

Orxan ADILOĞLU

*Orxan Adiloğlu gənc ikən – 33 yaşında aramızdan getdi. ABU-nun iqtisadiyyatın hüquqi tənzimlənməsi fakültəsini bitirmişdi. Azərbaycan Dəmir Yolları QSC-nin Biləcəri de-
posunda hüquqşünas vəzifəsində çalışırdı. Orta məktəb illərindən şeir yazırdı. "Azərbaycan",
"Ulduz" jurnallarında, müxtəlif qəzetlərdə şeirləri ilə vaxtaşırı çıxış edirdi. AYB-nin üzvü,
2010-cu ilin Prezident təqaüddüsü idi. Gənc şair kimi Mədəniyyət Nazirliyinin xüsusi
diplomuna layiq görülmüşdü. Həyatını şeirsiz təsəvvür etməyən Orxanın 7 kitabı işıqüzü
görmüşdü. "Könlümü vermişəm sənət eşqinə" (2006), "Yurd yanğısı" (2008), "Dəlidağdan
əsən külək" (2011) və s. şeir kitablarında ənənədən gələn sağlam poetik ruh vardı. Orxan
Adiloğlunun yazıb-yaratmaq eşqini və qönçə arzularını vaxtsiz vida xəzanı vurdu... Gənc
şairin yaradıcılığından bəzi nümunələri oxucularımıza təqdim edirik. Ruhun şad olsun,
Orxan!*

BU ÖMÜR YOLU

Ləyaqət yoludur bu ömür yolu,
Şərəfsiz bir ömrün ləkəsi qalır.
İnsan yaşayırsa, köçürsə birdən,
Başqasına düşən kölgəsi qalır.

Dərd nədir, qəm nədir, arsız bilməyir,
Qəlbi yaralılar qəlbədən gülməyir.
Öluncə heç kəsdə ümid ölməyir,
İnsanın həyata həvəsi qalır.

Ay Orxan, istəsən adı, şöhrəti,
Şöhrətə çatınca alma töhməti.
Namərdin qınaqlı sözü-söhbəti,
Comərdin səfalı süfrəsi qalır.

DƏNİZ

Mənim istəyimtək, arzularımtək
Ay kükrəyən dəniz, qabaran dəniz.
Keçmiş xəyallara məni qayıtaran,
Məni gələcəyə aparan dəniz.

Arzularım sənə ləpələrinə,
İstəyim o sənə qucağındadır.
Dağ kimi dalğalar üstümə gəlir,
Fikrim bir küncündə, bucağındadır.

Qabar, dalğaların qoy şahə qalxsın,
Görüm göy Xəzərin küləklərini.
Əgər bacarırsan, geriyyə qaytar
Sən mənim o arzu-diləklərimi.

2001

BƏNÖVŞƏ

Mən də sənə kimi dərddi-sərliyəm,
Sənə günlərini, sənə, bənövşə.
Bir baharda beş gün ömür nədir ki?
Yüzdə öz bəxtini sına, bənövşə.

Nə olsun ki, ağ əllərlə üzüldün,
Çox yüksəldin, tər buxağa düzüldün.
Axır qalib ayaq altda əzildin,
Duyan gərək sənə yana, bənövşə.

Adəm kimi sən cənnətdən qovuldun,
Günəş vurdu, ovum-ovum ovuldun.
Bəd küləklər əsdi, həmən sovuldun,
Fənadır bu dünya, fəna, bənövşə,
Bir dərddə oldun sən Orxana, bənövşə.

2006

PÖHRƏLƏR

Təbiətin vurğunuyam əzəldən,
Həyatımın mənasıdır pöhrələr.
Bu günümün sabahıma müjdəsi,
Gələcəyin aynasıdır pöhrələr.

Körpə pöhrə zaman gəlir, qocalır,
Elə bil ki, illər ondan öc alır.
İnsanların qayğısıyla ucalır,
Qayğı yoxsa, sınağıdır pöhrələr.

Pöhrə – Orxan, bu torpağın oğludur,
Yaranışdan ana yurda bağlıdır.
Bu həyatdır – kim udur, kim udur,
Ağ günümün ziyasıdır pöhrələr.

2006

QARABAĞIM

Yad torpağa qatdı, denən,
Başına daş atdı, denən,
Sənə kimlər satdı, denən,
Çalın-çarpaz sənə dağım –
Qarabağım.

Laçın gözdən itən günü,
Tarım qəmli ötən günü,
Şuşa əldən gedən günü
Söndü mənim şam-çırağım –
Qarabağım.

Həqiqətsən yalan olmuş,
Zərrə dərddim kalan olmuş,
Viran olmuş, talan olmuş,
Sən dərddə evim, qəm otağım –
Qarabağım.

Doğranmışam tikə-tikə,
Üzümdə var qanlı ləkə,
Həsretini çəkə-çəkə
Bülənd oldu göyə ahım –
Qarabağım.

NƏ YAXŞI Kİ...

Bu torpaqda qızılgüllər
Elə bil ki, qızıl qandır.
Mən çiçəyə bürünmüşəm,
Hər tərəfim al-əlvandır.

Təbiətin hökmünə bax,
Yamac güldür, zirvə qardır.
Qanad çalan qara qartal
Bu dağlara bir vüqardır.

Yurd-yuvaya qonaq gəldim,
Ellər məni qarşıladi.
Üzdüm çiçək dənizində,
Güllər məni qarşıladi.

Əzəl gündən, əzəl başdan
Ana yurda bağliyam mən.
Düşünürəm nə yaxşı ki,
Bu dağların oğluyam mən!

2001

VƏTƏN

Ah, ey mənim dərdim, mənim həsrətim,
Qəlbimin yarası, mənim cənnətim,
Dünən sərvətimdin, bu gün töhmətim –
Vətən.

Sənə yaxın gəlməkdənmi qorxuram,
Göz yaşını silməkdənmi qorxuram,
Uğrunda mən ölməkdənmi qorxuram? –
Vətən.

Sabahların açılmazmı, bir söylə?
Üstünə gün saçılmazmı, bir söylə?
Yalanlardan qaçılmazmı, bir söylə? –
Vətən!

2006

ALIN YAZIM

O xoşbəxt günlərim harada qaldı?
Köksümdə kədərdən bir ada qaldı.
Dünyada nə varsa, dünyada qaldı,
Mənim alın yazım bu imiş, demə.

Ağlayıb qəm çəkdim, ürək doludu,
Həyatın son ucu məzar yoludu.
Dərd, sevinc, insanın sağ-soludur,
Mənim alın yazım bu imiş, demə.
Eşq ilə baxıram bu həyata mən,
Çıxmaq istəyirəm səyahətə mən.
Acizəm – görəsən, harda, nədə mən?..
Mənim alın yazım bu imiş, demə.

2010

ELƏ BİL Kİ...

İmtahandı, indi dili lalam mən,
Ayaqlara həsrət qalan yolam mən,
Tale adlı bir əmrə qulam mən,
Elə bil ki, yaxınlaşıb əcəlim.

Qızılgülə o çilənmiş şəhəm mən,
Siyah tele sığal çəkən mehəm mən,
Əzrailə verilmiş bir behəm mən,
Elə bil ki, yaxınlaşıb əcəlim.

Yaz yaşadım, qalan bircə yayım var,
Vaxt qurtarır, beş-on günlük sayım var,
Bu torpaqda bir qəbzlik payım var,
Elə bil ki, yaxınlaşıb əcəlim.

2000